

Η ΜΑΡΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Εκεί όπου μας οδηγεί η Καρδιά του Μαρκελλίνου

«Όλα στο Χριστό μέσω της Παναγίας...»

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ - ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

Ιανουάριος 2007

HERMITAGE

Εισαγωγικό σημείωμα

Μετά τις συναντήσεις που πραγματοποιήσαμε τον περασμένο Σεπτέμβρη στις εκπαιδευτικές μας κοινότητες και τις απαντήσεις, τις σκέψεις και τις προτάσεις που διατυπώσαμε, κληθήκαμε στο Hermitage, αρχές Ιανουαρίου, για τη δεύτερη φάση της προετοιμασίας του Παγκόσμιου Μαρριανού Συνεδρίου που θα διεξαχθεί τον ερχόμενο Σεπτέμβρη στο Mendes της Βραζιλίας.

Τα αποτελέσματα αυτής της δεύτερης φάσης προετοιμασίας θα αποτελέσουν την έμπρακτη συμμετοχή όλων μας, ως ατόμων, ως μαριανών εκπαιδευτικών κοινοτήτων και ως Επαρχίας, κατ' αρχήν στην επόμενη Συνάντηση της Ισπανίας για την 3η φάση προετοιμασίας, σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, και για την τελική Συνάντηση στο Mendes.

Στη συνάντηση του Hermitage, μας δόθηκε επί πλέον η ευκαιρία να ζήσουμε, να εμπνευστούμε και να εργαστούμε στους

χώρους όπου η καρδιά του Μαρκελλίνου κτυπά ακόμη και σήμερα.

Πρέπει να επισημανθεί επίσης η προνομιούχος θέση μας, καθώς ανήκουμε στην Επαρχία του Hermitage, την Επαρχία «Μάνα», εκεί όπου γεννήθηκε η Μαρριανή μας Οικογένεια.

Στη συνάντηση αυτή συμμετείχαν 98 Αδελφοί και Λαϊκοί, προερχόμενοι από τη Γαλλία, την Καταλωνία, την Ουγγαρία, την Αλγερία και την Ελλάδα. Πέρα από την καταγωγή τους, τα βιώματα της αποστολικής τους δράσης και τη διαφορετικότητά τους, όλοι οι συμμετέχοντες στο Συνέδριο είχαν κοινές εμπειρίες και διακατέχονταν από μια κοινή επιθυμία: να μοιραστούν και να ζήσουν, όπως ο Μαρκελλίνος Champagnat, τη Μαρριανή Αποστολή.

Κατά το τριήμερο των εργασιών, οι Σύεδροι κλήθηκαν να μελετήσουν σε ομάδες εργασίας το εξής τρίπτυχο που αφορά στην αποστολή μας:

Διαπιστώσεις - Πεποιθήσεις - Προτάσεις

Μια ματιά στην κοινή αποστολή *Frères* και *Λαϊκών*

Fr. Pau Fornells: *L'Hermitage*, 2 Ιανουαρίου 2007

1. «ΑΛΙΜΟΝΟ ΜΟΥ ΑΝ ΔΕΝ ΚΗΡΥΤΤΩ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ!» (Α' Κοριν. 9,16β)

Η Εκκλησία και όλα τα χαρίσματα και οι δομές που γεννιούνται από αυτήν είναι **στην υπηρεσία της Αποστολής**. Είναι κάτι τόσο ουσιαστικό που χωρίς αυτό η Εκκλησία δεν έχει λόγο ύπαρξης. Πάνω στο θέμα αυτό δεν υπάρχει κάτι περισσότερο να πούμε, εφόσον επιβεβαιώνεται ευρέως από τα Ευαγγέλια και τα έγγραφα της αυθεντίας της Εκκλησίας.

Ο Μαρκελλίνος Champagnat το λέει επίσης πολύ καθαρά: «Δεν μπορώ να δω ένα παιδί χωρίς να αισθανθώ την επιθυμία να του κάνω κατήχηση και να του πω πόσο ο Χριστός το αγαπά». Το Τάγμα των Μαρριανών Αδελφών (μικροί Αδελφοί της Μαρίας) **ιδρύθηκε για την Αποστολή** και, όπως ιδιαίτερα λέμε σήμερα, «**συνεταιριστήκαμε**» για την **Αποστολή**.

Αυτό που εννοιολογικά φαίνεται τόσο κατανοητό και απλό δεν βιώνεται με την **ίδια πίστη και το ίδιο πάθος** όπως το έκαναν ο Ιησούς, οι πρώτοι χριστιανοί, οι άγιοι και μεταξύ αυτών οι δικοί μας: ο Μαρκελλίνος, ο Louis, ο Laurent, ο Francois... Φαίνεται ότι έχουμε χάσει λίγο από το δυναμισμό μας. Το λέω, γιατί φαίνεται ότι δεν το μεταδίδουμε όπως θα έπρεπε.

Ένας καλός δείκτης της μαριανής αποστολής μας θα ήταν να ρωτήσουμε τους άμεσους αποδέκτες, παιδιά, νέους, γονείς, εκπαιδευτικούς, τι σκέπτονται. Απ' έξω αντιλαμβάνεστε καθαρά την αποστολή μας;

Μας βλέπετε σαν άνδρες και γυναίκες που αφήνουν να διαφαιίνεται ο Θεός; Βλέπετε σ' εμάς την ιεραποστολική φλόγα, ατομική και συλλογική;

Το 1996 στο Loja (Ισημερινός) οι Αδελφοί στην Επαρχιακή Συνέλευση οργάνωσαν πάνελ με ένα γκρουπ νέων μαριανών, που ήταν εμψυχωτές των ομάδων των νέων και τους ρωτήσαμε: τι λένε για μας; Τι λέτε γι' αυτά που βλέπετε στη ζωή μας; Με στοργή αλλά πολύ ξεκάθαρα, όπως το συνηθίζουν οι νέοι, μας είπαν:

«Οι άνθρωποι σας βλέπουν ως εκπληκτικούς οργανωτές και διοικητές εκπαιδευτικών έργων, τίμιους στην οικονομική διαχείριση και το σχεδιασμό, εξαιρετους επαγγελματίες της εκπαίδευσης, εργαζόμενους εξοντωτικά μ' ένα φρενήρη ρυθμό ζωής, ευπρόσιτους, απλούς, αξιολάτρευτους.

... Γενικά, οι άνθρωποι που σας γνωρίζουν από κοντά, σας αγαπούν και αισθάνονται άνετα μαζί σας. Όμως συχνά δίνετε την εντύπωση ότι δεν έχετε χρόνο να χαρείτε τη ζωή, να είστε με τους ανθρώπους. Σας βλέπουν πάρα πολύ «τεντωμένους» και «φορτωμένους». Κάποιοι αναρωτιούνται αν είστε πραγματικά ευτυχισμένοι. Δεν φαίνεται πολύ καθαρά αν είστε ευτυχισμένοι στην Κοινότητα και κάποιοι φθάνουν να πουν ότι οι Αδελφοί δεν είναι ενωμένοι. Πολλοί νέοι βλέπουν μικρή την πιθανότητα να γίνουν αδελφοί όπως εσείς».

Θυμάμαι την αντίδραση που οι σκέψεις αυτές προκάλεσαν. Εγώ δεν μπόρεσα να το ξεχάσω. Δεν υπήρχε καμμία αναφορά στο Θεό. Είναι φανερό ότι δεν μπορούμε να το γενικεύσουμε σε όλους τους frères ούτε σε όλες τις Κοινότητες της Αδελφότητας. Κάθε άλλο.

Αλλά υπάρχει «κάτι» το αληθινό, όταν οι τελευταίοι Γενικοί Ηγούμενοι στις εγκυκλίους τους μας λένε παρόμοια πράγματα, αν και όχι με την ίδια νεανική φρεσκάδα.

Με τα λόγια αυτά δεν προσπαθώ να κακολογήσω ούτε να μειώσω την τιμιότητα και την προσπάθεια όλων και του καθένα από μας. Δεν προσπαθώ να αποδαρύνω ούτε να κρίνω κανένα. Πρέπει να ξεκινήσω από μένα. Πιστεύω έντιμα ότι συχνά η Αποστολή είναι περισσότερο μία δουλειά παρά κάτι που με συνεπαίρνει, με καίει, όπου παίζω την ίδια τη ζωή μου.

Συχνά η ρουτίνα και η κούραση με κυριεύουν και αισθάνομαι περισσότερο ένας «επαγγελματίας» της Αποστολής παρά ένας μάρτυρας.

2. ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΧΩΡΙΣ ΤΗ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΜΙΑΣ ΚΛΗΣΗΣ

Είναι αδύνατο να διαχωρίσουμε την Αποστολή από την κλήση, αλλά, χωρίς να το θέλουμε, το κάνουμε μερικές φορές. Την κλήση «την θεωρούν προϋπόθεση», πολύ εύκολα. Την κλήση, πρέπει να τη ζούμε, να την πραγματώνουμε κάθε μέρα. Αν δεν συμβαίνει αυτό, η κλήση τελικά ξεθωριάζει, αφήνοντας την Αποστολή χωρίς στόχους.

Όλη η δημιουργία είναι ένα κάλεσμα του Θεού που προϋποθέτει την Αποστολή. Ο Teilhard de Chardin το μάντευε και ήξερε να το εφαρμόζει σε κάθε ύπαρξη. Όχι μόνο η δημιουργία «στενάζει από τους πόνους της γέννας» αλλά «χαίρεται, χειροκροτεί και τραγουδά για κάθε νέο βήμα της εξέλιξης». Αυτό το δαυμάζουμε ιδιαίτερα κατά τον εορτασμό των Χριστουγέννων. Ο Άγιος Φραγκίσκος εφηύρε τη φάτνη για να το ανακοινώσει συμβολικά.

Η ζωή μας είναι λοιπόν, ουσιαστικά μία συνάντηση – ένα κάλεσμα για την Αποστολή. Αυτό θεολογικά περιγράφεται ως κλήση: μία λέξη που έχει χάσει την αξία της σήμερα, όπως οι λέξεις «αγάπη», «ειρήνη», «δικαιοσύνη», «δικαιώματα του ανθρώπου», και πολλές άλλες. Η κλήση έχει πολλές παραπομπές σε «παλιό», σε «θυμίαμα», σε «ξεπερασμένο», σε κάτι που δε συμβαίνει παρά σε «σπάνια άτομα»... Κάποιοι μάλιστα λαϊκοί έφθασαν να μου πουν ότι θα πρέπει να βρούμε έναν άλλο όρο για να μιλήσουμε για την κλήση του μαριανού λαϊκού, γιατί φαίνεται ότι η λέξη κλήση θυμίζει τα λόγια των ιερών και μοναχών. Η κλήση αποτελεί μέρος αναπόσπαστο κάθε ανθρώπινου όντος, πιστού ή απίστου. Είναι η σταδιακή συνειδητοποίηση του καλέσματος του Θεού, που μας σπρώχνει στην περιπέτεια της πίστης.

Ο Θεός μας καλεί όλους σε μια μοναδική Αποστολή: να κτίσουμε τη Βασιλεία του εδώ και τώρα. Δεν θα επεκταθώ πάνω στο τι σημαίνει αυτό: ο Ιησούς ανάλωσε όλη τη ζωή Του μέχρι το θάνατό Του πάνω στο Σταυρό, για να το καταλάβουμε και να το ζήσουμε. Σ' αυτή τη μοναδική Αποστολή, σύμφωνα με τις ικανότητες και τα συναισθήματά μας, είμαστε καλεσμένοι να εργαστούμε σε κάποια μέρη του αμπελώνα του Κυρίου: για μας τους Μαριανούς, «μέσα στην καρδιά των παιδιών και των νέων, ιδιαίτερα των πιο εγκαταλειμμένων».

Δεν πρέπει να συγχέουμε την Αποστολή με το επάγγελμα, ούτε με αυτό που αισθανόμαστε άνετα. Μέσα στη ζωή μας ως χριστιανών και μαριανών, ο κίνδυνος του «ευσεβισμού» υπάρχει, αλλά εμφανίζεται επίσης η παγίδα του «πράττω για να πράξω», του «πράττω γιατί αισθάνομαι ο δημιουργός του έργου μου». Τα λόγια του Ιησού «χωρίς εμένα, δεν μπορείτε τίποτε να κάνετε» (Ιωαν. 15,5) και «Παιδιά, μήπως έχετε κάτι για προσφάγι;» (Ιωαν. 21,5) θα έπρεπε να σφυρηλατούν τη συνείδησή μας και να μας βοηθούν να επιστρέφουμε πάντα στη Συνάντηση – Κάλεσμα, να ξαναδημιουργήσουμε την πρώτη αγάπη.

3. Η ΜΑΡΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΔΙΕΥΡΥΝΕΤΑΙ

Ο Μαρκελλίνος αντιλήφθηκε την κλήση του σταδιακά όπως εμείς. Σε όλη τη διάρκεια της ζωής του διακρίνουμε «τη δημιουργική πιστότητα» του πρώτου καλέσματος: «Θα είμαι ιερέας γιατί ο Θεός το θέλει».

Θα τονίσω δύο σημεία αυτής της δημιουργικής πίστης που αποτελεί τη βάση της ύπαρξής μας ως Αδελφότητας:

- Το κάλεσμα να ιδρύσει την Αδελφότητα της Μαρίας: να ζει και να μεταδίδει το Ευαγγέλιο με τον τρόπο της Παναγίας.
- Το κάλεσμα να ιδρύσει το Τάγμα των Μαριανών Αδελφών: «Δεν μπορώ να δω ένα παιδί χωρίς να αισθανθώ την επιθυμία να του κάνω κατήχηση και να του πω πόσο ο Ιησούς Χριστός το αγαπά».

Με δεδομένο ότι δεν μπορούσε μόνος του να ανταποκριθεί σ' αυτό το δεύτερο κάλεσμα άρχισε να ψάχνει για νέους χωρικούς – όχι ιδιαίτερα μορφωμένους – για να τον βοηθήσουν. Κατέκτησε την καρδιά τους και τους έκανε κοινωνούς της Αποστολής που ο Θεός τού είχε εμπιστευθεί. Κάποιοι τον χαρακτήρισαν φαντασμένο, αλαζόνα, απερίσκεπτο και τρελό. Πίστευαν ότι όλα αυτά θα οδηγούσαν στην προσωπική του καταστροφή αλλά και στην καταστροφή αυτών των αμούστακων νέων.

Αλλά ο Μαρκελλίνος δεν στηριζόταν στον εαυτό του. Δεν φρόντιζε το έργο «του». Δεν ήταν εκείνος «το κέντρο» του έργου του. «Ήταν ο Κύριος που κατοικούσε στην καρδιά αυτού του ανθρώπου» και του έδινε τις δυνάμεις για την Αποστολή. Ο Κύριος χρησιμοποίησε τον Μαρκελλίνο για να φθάσει

στην καρδιά άλλων ανθρώπων: των πρώτων αδελφών. Έτσι κάνει πάντα, όπως μας εξηγεί λαμπρά ο Άγιος Ιωάννης στο πρώτο κεφάλαιο του Ευαγγελίου του. Αυτή είναι η τέχνη της Ποιμαντικής των κλήσεων και δεν υπάρχει άλλη.

Μέσα από αυτή τη συνέπεια και συνέχεια του χωροχρόνου μπορούμε να δούμε πως **το Πνεύμα του Θεού δεν μένει αδρανές** και σήμερα συνεχίζει να «φυσά» όπου, όποτε και όπως εκείνο θέλει. Και έτσι **έκανε να γιγαντωθεί η μαριανή αποστολή** και δεν την άφησε αποκλειστικά σε μας που αυτάρεσκα αποκαλούμαστε άνθρωποι «της αφιερωμένης ζωής». Πίστευε ότι η εργασία είναι τέτοια που έπρεπε να εμπλακούν και άλλοι άνδρες και γυναίκες σε όποιο σημείο ζωής τους κι αν βρίσκονται: λαϊκοί, μοναχές, ιερείς, νέοι και λιγότερο νέοι ...

Δε θα προσπαθήσω εδώ να περιγράψω αυτόν τον «ανεμοστρόβιλο» του Αγίου Πνεύματος μέσα στην ιστορία της Εκκλησίας: έχουν πολλά γραφτεί και ειπωθεί πάνω σ' αυτό το θέμα: και στην Αδελφότητά μας έχουμε πολλά κείμενα μεγάλης αξίας¹.

Θέλω μόνο να μαρτυρήσω αυτό «που είδα και άκουσα» σε πάρα πολλά μέρη του κόσμου που επισκέφτηκα καθώς και από άλλα, από όπου φθάνουν εξαιρετικά μηνύματα. **Υπάρχουν τόσοι άνδρες και γυναίκες που αισθάνονται ένα πάθος, παρόμοιο ή και πιο μεγάλο από αυτό που αισθάνονται οι ίδιοι οι Αδελφοί, χάρη στην κλήση που απευδύνει το Άγιο Πνεύμα μέσω του Μαρκελλίνου.** Αυτό είναι αναντίρρητο και πρέπει να το πούμε δυνατά και καθαρά: **δέχτηκαν από το Άγιο Πνεύμα το ίδιο Μαριανό χάρισμα του Μαρκελλίνου και των πρώτων Αδελφών.**

Κάποιοι έχουν συνειδητοποιήσει ήδη τη δική τους μαριανή κλήση και λογικά αισθάνονται ως «ψάρια στο νερό». Οι άλλοι έχουν ακόμη ανάγκη να τους βοηθήσουμε να τα συνειδητοποιήσουν ή να τους κάνουμε προτάσεις στο όνομα του Αγ. Πνεύματος που μας λέει: «Μη φοβάστε να το προτείνετε. Αφήστε τα παιδιά και τους νέους να έρθουν σ' εμένα!» (Μαρ. 10,14α).

Μια «νέα» Ποιμαντική της Μαριανής κλήσης γεννιέται, η οποία μπορεί να περιέχει όλες τις καταστάσεις ζωής και όπου δεν υπάρχει ιδιόζουσα κλήση πιο σημαντική από τις άλλες, γιατί όλες είναι απαραίτητες και αλληλοσυμπληρώνονται (Αποστολική Παραίτηση «Περί Λαϊκών 55,3).

4. ΜΙΑ ΘΕΤΙΚΗ «ΚΡΙΣΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ»

Η ιστορία μάς δείχνει ότι κάθε φορά που το Άγιο Πνεύμα εισβάλλει στην Εκκλησία και στον κόσμο προκαλεί μεγάλες κρίσεις, και «αδιαθεσίες», για τις οποίες δεν υπάρχουν πραγματικά εμβόλια.

Η «εισβολή» των λαϊκών στη ζωή της Εκκλησίας και των μοναχικών ταγμάτων μπορεί να δοθεί η εντύπωση ότι οφείλεται στην «έλλειψη προσωπικού». Είναι αλήθεια, το Άγιο Πνεύμα είναι «ευφυές» και χρησιμοποιεί κάθε μέσο, ακόμη και την έλλειψη ανθρωπίνης γενναιοδωρίας ή μία λαθεμένη κατανόηση της Αφιερωμένης ζωής. Αυτό που είναι βέβαιο, είναι ότι η κατάσταση αυτή προκαλεί μία τεράστια κρίση ώστε σήμερα όλοι αναζητούμε την ταυτότητά μας. Θα μπορούσαμε να σκεφθούμε τον τίτλο μιας γνωστής ταινίας: **«Σε αναζήτηση της χαμένης ταυτότητας».** Παντού αναζητούμε σαφή τεκμήρια για το ποιο είμαστε, πού πηγαίνουμε, αυτό που πρέπει να κάνουμε, αυτό που μας ενώνει, αυτό που μας διαφοροποιεί κλπ.

«Αυτός ο πρωταγωνιστικός ρόλος των λαϊκών» φαίνεται να ενοχλεί κάποιους frères, ακόμα και κάποιους λαϊκούς που έχουν τοποθετήσει τους frères σε ένα βάθρο. Υπάρχουν φόβοι, ανασφάλειες (δεν ξέρουμε τι να κάνουμε, ποιες καινούργιες κατευθύνσεις να ακολουθήσουμε ...).

Μεταξύ των ίδιων των λαϊκών, η κρίση αγγίζει άλλα επίπεδα: μέχρι πού πρέπει να δεσμευτώ; Πώς να συνδυάσω όλα αυτά με την οικογένεια και το επάγγελμα; Μήπως όλο αυτό δημιουργήσει ξεχωριστές «κατηγορίες» μεταξύ των μαριανών λαϊκών; Ποιος είναι πραγματικά ένας μαριανός λαϊκός; Μέχρι πού μπορεί να φθάσει

¹ Κατά την αποστολή μου στο Γενικό Ηγουμενείο, εργαζόμενοι στο Αρχείο και ανακάλυψα κάτι που μπορεί να γίνει ένα αυθεντικό μαριανό «best seller», γιατί διηγείται την ιστορία της εισβολής των Λαϊκών στην εμπειρία του μαριανού χαρίσματος, της μαριανής πνευματικότητας και της μαριανής αποστολής σύμφωνα με τον Champagnat. Το βιβλίο που δεν έχει εκδοθεί μέχρι στιγμής (υπάρχει μόνο σε μορφή φυλλαδίου και σαν «απόσπασμα» μέσα στα «Μαριανά Τετράδια») γράφτηκε από τον Αδ. Αλέξανδρο Lefebvre, που απεβίωσε. Ο τίτλος του: «Το κίνημα Champagnat της Μαριανής Οικογένειας. Οι ρίζες του». Χρονολογείται από το 1999 και ρίχνει πολύ φως στα βήματα του Αγίου Πνεύματος ανάμεσά μας ώστε να δημιουργήσει νέες μορφές μαριανής ζωής.

η σχέση στη Μαριανή Αδελφότητα; ... και πολλές άλλες ερωτήσεις.

Κάποιοι φοβούνται ότι «τα πράγματα θα ξεφύγουν από τα χέρια μας» στο μέλλον. Μήπως πρόκειται για το τέλος της Μοναχικής ζωής; Και τι θα γίνει με την ιδιοκτησία των έργων; Και ποιος θα διοικεί; Τόση δουλειά για να τα δώσουμε όλα στους «άλλους»; Κάποιοι βλέπουν σ' αυτό το σημείο τη δίψα της εξουσίας του υπολογισμού ... Και υπάρχουν επίσης frères που φοβούνται μήπως χάσουν «την κοινωνική τους καταξίωση», την εξουσία των αποφάσεων, κάποιοι που αισθάνονται υποτιμημένοι ...

Όλα αυτά δεν πρέπει να μας σκανδαλίζουν. Είναι χαρακτηριστικό των ανθρωπίνων ομάδων και δομών. Αυτό όμως που είναι σίγουρο είναι ότι, ως πιστοί, **πρέπει να προσπαθήσουμε να διαβάσουμε τα γεγονότα μέσα από το πρίσμα (φως) των ενεργειών του Αγίου Πνεύματος μέσα στην Εκκλησία και στον κόσμο.** Και μέσα στο μυαλό μου ένα πράγμα είναι ξεκάθαρο: **Ένα πρότυπο Μαριανής Αποστολής Champagnat σβήνει προς όφελος ενός άλλου που διαμορφώνεται και το οποίο είναι επιθυμητό από την Εκκλησιαστική Αρχή και τη διοίκηση της ίδιας της Μαριανής Αδελφότητας.**

Αν αισθανόμαστε μία τέτοια ανάγκη να προσδιορίσουμε τις ταυτότητες, είναι ίσως επειδή **η ταυτότητα των frères, κυρίως αυτά τα τελευταία χρόνια, υπογράμμισε περισσότερο τη λειτουργία της Αποστολής παρά τη συμβολική της πλευρά, αυτήν που προσδιορίζει η «μαριανή ουσία» της, ως Μοναχικής ζωής.**

Ο πρόσφατος ερχομός των **λαϊκών**, με το ίδιο πάθος για το Μαριανό Χάρισμα, τη Μαριανή Πνευματικότητα και τη Μαριανή Αποστολή και η απαίτηση από τους frères να τους βοηθήσουν να τα ζήσουν στην πληρότητά τους, **φαίνεται σαν να θέλει να αλλάξει την ίδια την ταυτότητα της Μαριανής Μοναχικής Ζωής.** Και λέω: «Ας ευχαριστήσουμε το Θεό!»

Ταπεινά, πιστεύω ότι είχαμε ανάγκη από αυτό: **κάποιος να μας βοηθήσει να επικεντρώσουμε περισσότερο τη ζωή μας στην Ύπαρξη παρά στην Πράξη.** Εντούτοις δεν λέω ότι οι frères δεν έζησαν και δε ζουν πατώντας γερά στη ουσία της κλήσης τους.

Όλοι γνωρίζουμε Αδελφούς που έχουν ζήσει πραγματικά σαν άγιοι, με τα πόδια τους να πατάνε σταθερά στην ιστορία που

έπρεπε να ζήσουν. Είναι **παραδείγματα που μαρτυρούν το νόημα της δικής μας αποκλειστικά κλήσης.** Αλλά, όπως το έλεγε ήδη ο Frère Benito Arbués και μας το επαναλαμβάνει σήμερα ο Frère Séan Sammon, **ως «συντεχνιακή ομάδα» βρισκόμαστε στη φάση απώλειας της σημασίας μας.**

5. Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΘΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΙ ΛΑΪΚΩΝ

Για να μη σας κουράζω με μία εκτεταμένη έκθεση πάνω στη διαδικασία που, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να ακολουθηθεί στη ζωή και την Αποστολή που μοιραζόμαστε, Frères και Λαϊκοί, θα αρκεστώ μόνο να σκιαγραφήσω τις κατευθύνσεις που μου φαίνονται πιο άμεσες.

α) **Συνειδητοποίηση της εμπειρίας ενός μοναδικού χαρίσματος και μιας Μοναχικής Μαριανής Αποστολής,** σύμφωνα με τις ιδιαιτερότητες των διαφόρων καταστάσεων ζωής όπου οι ταυτότητες των λαϊκών και των μοναχών αλληλοσυμπληρώνονται.

Μερικοί λαϊκοί που πορεύονται μαζί μας δεν αναρωτιούνται πάνω στη χριστιανική και μαριανή τους κλήση και δεν τους βοηθάμε σωστά σ' αυτό το θέμα. Κάποιοι frères έχουν ανάγκη βοήθειας για να ξαναβρούν την κλήση και την αποστολή τους, το πάθος της «πρώτης τους αγάπης». Αυτό προϋποθέτει **να δημιουργήσουμε ένα μηχανισμό Επιμόρφωσης από κοινού Frères και Λαϊκών μέσα σε μία νέα Εκκλησιολογία Επικοινωνίας** γύρω από μία Μαριανή Χαρισματική Οικογένεια Champagnat, όπου κάθε κατάσταση ζωής θα έχει τη θέση της με τη διαφορετικότητά της και την ισότιμη σχέση της. Όταν μιλάμε για Επιμόρφωση, φυσικά δεν μιλάμε μόνο για εννοιολογικό περιεχόμενο. Πάνω σ' αυτό το θέμα, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι, μέσα στις επαρχίες, τις ζώνες ή τους τομείς καθώς και μέσα στα έργα μας, τις Κοινότητες και τις αδελφότητές μας, **βρισκόμαστε ήδη σε κάποιο σημείο αυτών των μηχανισμών** και οφείλουμε να θεσπίσουμε μοντέλα επιμόρφωσης που μας βοηθούν όλους να συνεχίσουμε την «ανάπτυξή μας», καθένας με το ρυθμό του, χωρίς επιβολές, δισταγμούς ή φθόνο, αλλά μαθαίνοντας και ενθαρρύνοντας ο ένας τον άλλο.

Διακρίνουμε μια αναγκαιότητα Επιμόρφωσης των Επιμορφωτών² ώστε να βοηθήσουμε στην πραγμάτωση αυτών των διαδικασιών: επιμορφωτές, λαϊκοί (άνδρες και γυναίκες) και frères επιμορφωτές και επιμόρφωση για frères και λαϊκούς από κοινού και εξειδικευμένη.

β) **Μια νέα Ποιμαντική Μαρριανών Κλήσεων**, όπου θα υπολογίζονται όλες οι καταστάσεις ζωής και θα προσφέρονται συγκεκριμένες εναλλακτικές λύσεις για τον καθένα και όχι μόνο για «μελλοντικούς» frères.

γ) Αυτή η νέα Ποιμαντική των κλήσεων και η νέα Επιμόρφωση πρέπει να βοηθούν **ώστε να επικεντρωθεί η εμπειρία σε κάποια ουσιαστικά στοιχεία του Μαρριανού Χαρίσματος και της Μαρριανής Αποστολής τα οποία θα πρέπει να γίνουν πιο συγκεκριμένα.**

- **Η αδελφοσύνη** (οικογενειακό πνεύμα). Δεν πρέπει να υπάρχουν Μαρριανοί frères και λαϊκοί «απομονωμένοι».
- **Η αποστολή** (Χάρισμα, Πνευματικότητα και Αποστολή είναι αχώριστα). Κάθε χάρισμα υπάρχει προς όφελος της Αποστολής.
- **Μια ιδιαίτερη προσοχή στους πιο φτωχούς.** Το Τάγμα μας δημιουργήθηκε ειδικά για τα παιδιά και τους φτωχούς.
- **Ένα ύφος ζωής πιο απλό και αυστηρό** (χρήση των αγαθών

σύμφωνα με το πνεύμα του Ευαγγελίου).

δ) **Νέες δομές Εμφύωσης και Συντονισμού (Διοίκηση):**

- **Σεβασμός στον πλούτο της διαφορετικότητας.** Χτίζουμε το σπίτι «ξεκινώντας από κάτω» αλλά οφείλουμε να έχουμε τα μάτια και την καρδιά ανοικτά στους άλλους και να μην «κλεινόμαστε».
- **Νέες δομές επιμόρφωσης και συντονισμού** στο εσωτερικό κάθε διοικητικής ενότητας και μεταξύ των διοικητικών ενότητων, ζωνών, χωρών, ηπειρών, όλης της Αδελφότητας.
- **Σε σχέση με το Τάγμα και ανήκοντας σ' αυτό:** να αρχίσουμε να ανοίγουμε το δρόμο ξεκινώντας από τις διοικητικές ενότητες.
- **Το κίνημα Champagnat της Μαρριανής Οικογένειας:** έχει ανάγκη δημιουργίας νέων δομών που να το βοηθούν να ωριμάσει και να αναπτυχθεί. Αυτό απαιτεί προβληματισμό και αξιολόγηση της μέχρι σήμερα πορείας από το 1985 ως το 2006.
- **Δομές επικοινωνίας, τις καλύτερες που είναι δυνατόν να υπάρχουν:** να είμαστε προσεκτικοί σ' αυτό που «ξεκινά να γεννιέται» στο μαριανό κόσμο: συναντήσεις, γραπτά (Webs, blogs, περιοδικά, Archives (αρχεία) ...), εμπειρίες, Γραμματεία των Λαϊκών) .

² Από τις 14 έως τις 20 Μαΐου 2007 έχει προγραμματιστεί στο Les Avellanes (Ileida) η 1^η Παγκόσμια Συνάντηση πάνω στο Μηχανισμό Επιμόρφωσης από κοινού Frères και Λαϊκών. Πρώτο βήμα για να ξεκινήσουν πιθανά μαθήματα Επιμόρφωσης των Επιμορφωτών σε επίπεδο ηπειρωτικό, επαρχιακό ή γλωσσικό. Για την Αφρική ένα Τμήμα Επιμόρφωσης των Επιμορφωτών, frères και λαϊκών, προβλέπεται για τον Ιούλιο 2008.

A. Διαπιστώσεις

1. Η Μαριανή αποστολή σήμερα στην Επαρχία μας.

- Συνειδητοποιούμε καθημερινά τη ζωτικότητα της Μαριανής αποστολής μας (ποικίλες δραστηριότητες, σχολεία, κέντρα υποδοχής νέων, κτλ.), όμως διαισθανόμαστε ότι κάτι μας λείπει. Αισθανόμαστε την ανάγκη να αναζητήσουμε, να εμβαδύνουμε και να ενδυναμώσουμε περισσότερο τις ρίζες, το νόημα και τη βαθιά έννοια της αποστολής μας. Διαπιστώνουμε ότι η παρουσία μας ποικίλλει στα διάφορα αποστολικά έργα, αλλά συνειδητοποιούμε παράλληλα ότι, για να εγγυηθούμε την ποιότητα της αποστολής μας, υπάρχουν ακόμη αρκετά περιθώρια και απαιτείται περισσότερη προσπάθεια.
- Διαπιστώνουμε ότι στην Καταλονία, την Ουγγαρία και την Ελλάδα η αποστολή μας είναι πιο κοινοτική και εντοπίζεται στους χώρους των Σχολείων και σε έργα αλληλεγγύης. Στη Γαλλία οι Μαριανοί Αδελφοί δραστηριοποιούνται ως άτομα σε ένα μεγαλύτερο φάσμα δραστηριοτήτων.
- Η έννοια της κοινοτικής αποστολής. Ο τρόπος δραστηριοποίησης των frères στη Γαλλία είναι σημαντικός και πλούσιος μέσα στην ποικιλία του, όμως πιστεύουμε ότι η συμμετοχή μεγαλύτερου αριθμού ατόμων στην ίδια αποστολή, με το αμοιβαίο μοίρασμα και την από κοινού προσπάθεια, πλουτίζει περισσότερο και το άτομο και την κοινότητα.
- Στα σχολεία διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν μεγάλες δυσκολίες στην άσκηση της αποστολής μας, διότι το κοινωνικό περιβάλλον είναι αρνητικό για τη μετάδοση της πίστης, πόσο μάλλον όταν μέσα στην εκπαιδευτική κοινότητα αρκετά μέλη της δυσκολεύονται να συλλάβουν το μαριανό χάρισμα. Η αποστολή μας μέσα στο σχολείο απαιτεί να εργαζόμαστε για την κοινωνική προαγωγή του ατόμου με βάση τις ευαγγελικές αξίες. Όμως, παρά τον ατομικισμό, παρά την άγνοια των πραγματικών αξιών και την έλλειψη νοήματος ζωής, διαπιστώνονται σημεία ελπίδας, κοινά σημεία αλληλεγγύης, σημεία επιθυμίας να ακούσουμε και να δεχθούμε τους νέους και πέρα από τις σχολικές δομές.
- Το να είμαστε κοντά στα παιδιά και στους νέους, να τους διαθέτουμε χρόνο για να τα ακούσουμε, να τα καταλάβουμε, να τα προσανατολίσουμε, είναι πολύ σημαντικό. Η συνέχεια και η συνέπεια στην προσπάθειά μας να βρισκόμαστε κοντά στα παιδιά και στους νέους, θα πρέπει να αποτελούν το βασικό άξονα κάθε Μαριανού παιδαγωγού.
- Διαπιστώνουμε ότι όλο και περισσότερο αντιλαμβάνονται οι Λαϊκοί την έννοια της κλήσης τους. Μοιράζονται τη ζωή, τους Μαριανούς τρόπους και τις μεθόδους στην άσκηση της αποστολής τους, τη Μαριανή ταυτότητα, τη Μαριανή πνευματικότητα. Το Μαριανό λαϊκό κίνημα βιώνει το Μαριανό πνεύμα πιο ενεργά και με αίσθημα συνυπευθυνότητας... Οι Λαϊκοί γίνονται περισσότερο «Μαριανοί».
- Η συνταξιοδότηση και η προχωρημένη ηλικία των Frères αντιμετωπίζονται θετικά από τους Λαϊκούς, οι οποίοι ανακαλύπτουν στο πρόσωπό τους παραδείγματα εργατικότητας και αποστολικού ζήλου προς μίμηση. Στο πρόσωπο των συνταξιούχων ή των ηλικιωμένων Frères ανακαλύπτουν τι σημαίνει ζήλος και αποστολική δράση κοντά στους νέους. Η εικόνα του Frère τούς βοηθεί να ανακαλύψουν την αέναη ζωτικότητα της Εκκλησίας και το παιδαγωγικό και πνευματικό όραμα του Μαρκελλίνου Champagnat, το οποίο οι Μαριανοί Λαϊκοί επιθυμούν να βιώσουν και να μεταδώσουν.
- Η γήρανση επίσης των κοινοτήτων των Frères εγκυμονεί κινδύνους απώλειας του Μαριανού πνεύματος. Ωστόσο παρατηρούμε

έντονο το ενδιαφέρον των Λαϊκών να διατηρήσουν και να ζήσουν τη Μαριανή ταυτότητα, όπως το μαρτυρεί η συμμετοχή τους στα σεμινάρια επιμόρφωσης. Ιδιαίτερα, ο δεσμός της Επικηδεμονίας (Tutelle) και οι Μαριανές Αδελφότητες συμβάλλουν θετικά στη διατήρηση αυτής της ταυτότητας.

Ως Λαϊκοί Μαριανοί, ζούμε, μέσα στην καθημερινότητά μας, το χάρισμα του Μαρκελλίνου, το οποίο εμπλουτίζει τη Μαριανή μας αποστολή και δημιουργεί πνεύμα επικοινωνίας, διαλόγου και αμοιβαίου εμπλουτισμού. Οικειοποιούμαστε το χάρισμα του Μαρκελλίνου Champagnat και το βιώνουμε μέσα στην οικογένειά μας και στις Μαριανές Αδελφότητες, ακολουθούμε τον ίδιο δρόμο και εργαζόμαστε αρμονικά μαζί, Αδελφοί και Λαϊκοί. Στα Μαριανά αποστολικά έργα, και χωρίς την παρουσία της Κοινότητας των Frères, το Μαριανό πνεύμα διατηρείται μέσα στις διάφορες ομάδες, στο δεσμό της Επικηδεμονίας, στις Μαριανές Αδελφότητες. Όμως, για να μπορούν οι Μαριανοί Λαϊκοί να βιώνουν και να μοιράζονται το Μαριανό πνεύμα, είναι απαραίτητο να προωθούνται και να εκπονούνται καινοτόμα και καλά μελετημένα επιμορφωτικά προγράμματα.

- Παρατηρούμε, μέσα στην Εκκλησία, από τη μια πλευρά οι Frères και οι Λαϊκοί να ενδιαφέρονται για την αφύπνιση νέων μοναχικών κλήσεων και, από την άλλη, να αντιλαμβάνονται τη μεγάλη σημασία των Μαριανών αξιών στους χώρους της διαπαιδαγώγησης των νέων στο σύγχρονο κόσμο. Επίσης, παρατηρούμε ότι οι Λαϊκοί ενδιαφέρονται για τη Μαριανή ζωή.

Πώς μπορούμε όμως να προτείνουμε στους νέους να ασπασθούν τη μοναχική Μαριανή ζωή ως επιλογή που ξεπερνά τα επίπεδα της εκπαίδευσης και της διαπαιδαγώγησης;

- Παρατηρούμε ότι το Μαριανό χάρισμα επεκτείνεται πέρα από τους σχολικούς χώρους. Μας οδηγεί προς τους νέους που βρίσκονται στο περιθώριο και μας ευαισθητοποιεί στις ανάγκες της εποχής μας. Στρέφει το ενδιαφέρον μας προς τους πιο φτωχούς και τους πιο «αναγκένους».
- Συνειδητοποιούμε, ως Αδελφοί και Λαϊκοί, την αγάπη που πηγάζει από το μαριανό πνεύμα, μέσα στα σχολεία μας, μέσα στα έργα

αλληλεγγύης και στη συμμετοχή μας στη ζωή της τοπικής μας Εκκλησίας και μέσα στην καθημερινή μας ζωή ανάμεσα στους νέους, σε όλα τα επίπεδα.

- Ο κόσμος αλλάζει. Οι νέοι αλλάζουν. Αδελφοί και Λαϊκοί αλλάζουμε επίσης. Βιώνουμε μια μεγάλη πολιτισμική ποικιλία. Αισθανόμαστε την ανάγκη να καταλάβουμε, να πάρουμε θέση, να προσαρμοστούμε, να επιμορφωθούμε.

2. Η Μαριανή Αποστολή χωρίς σύνορα.

- Αδελφοί και Λαϊκοί μοιραζόμαστε την αποστολή και αισθανόμαστε συνυπεύθυνοι στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών και των νέων, σύμφωνα με την ευαγγελική επιταγή.

Με τη συμμετοχή και τη δέσμευση πολλών Λαϊκών, οι οποίοι ασπάζονται τη Μαριανή πνευματικότητα και με τους οποίους μοιραζόμαστε την αποστολή, διαπιστώνουμε ότι το Μαριανό πνεύμα, που χαρακτηρίζει το Τάγμα μας, αποκτά νέες δυνάμεις και αναγεννιέται.

- Η Παναγία είναι συνεχώς παρούσα στη ζωή μας.
- Η ιδιαίτερη προσοχή που δίνουμε στο κάθε άτομο δε θα πρέπει να μας αποσπά από την υποχρέωση της κοινής αποστολής μας.
- Κάθε χάρισμα έχει ανάγκη να βασιστεί σε δομές, για να βοηθηθούν οι Λαϊκοί να ωριμάσουν. Αυτές οι δομές υπάρχουν ήδη σε εμβρυϊκή μορφή. Στους Λαϊκούς εναπόκειται να τις αξιοποιήσουν και να τις αναπτύξουν. Μερικές από αυτές θα μας οδηγήσουν πιο εύκολα και πιο αποτελεσματικά στην κατανόηση του κοινού μας Μαριανού χαρίσματος.
- Γνωρίζουμε ότι η πίστη μειώνεται συνεχώς στο σύγχρονο κόσμο, και τούτο επηρεάζει στην αποστολή μας. Η παρουσία των Μαριανών σε εβδομήντα επτά χώρες αποτελεί σημάδι ελπίδας και κίνητρο για την οικουμενικότητα της αποστολής μας και της δίνει παγκόσμια διάσταση.

B. Πεποιθήσεις

1 Πιστεύουμε ότι το πρόσωπο και το μήνυμα του Ιησού από τη Ναζαρέτ θα πρέπει να αποτελούν το επίκεντρο της αποστολής μας. Η προσωπική μας σχέση με το Χριστό και η πλήρης εγκατάλειψή μας στο δικό Του θέλημα αποτελούν τη βάση της αποστολής μας.

Το να αναγγέλλουμε το Χριστό μαρτυρεί ότι ο Ίδιος μάς αγαπά και ότι με τη δική μας συμμετοχή βιώνεται η εμπειρία του λυτρωτικού Του μηνύματος για κάθε άνθρωπο.

2 Πιστεύουμε ότι ο Μαρκελλίνος παρουσίαζε το Πρόσωπο του Ιησού σε όσους τον πλησίαζαν.

Η απάντηση του Μαρκελλίνου στο κάλεσμα του Θεού, η απόλυτη εμπιστοσύνη του στην Παναγία, την καλή μας Μητέρα, η αγάπη του για τους αδελφούς του και για τα παιδιά αποτελούν σημεία αναφοράς για όλους μας.

3 Πιστεύουμε ότι η Παναγία «πραγματοποίησε τα πάντα» σε μας και καλούμαστε να ζήσουμε όπως Εκείνη. Στην Παναγία εμπιστευόμαστε την αποστολή μας.

4 Πιστεύουμε ότι νέοι «Montagne» υπάρχουν πολλοί και ζητούν την παρουσία μας κοντά τους, απαιτούν από μας προφητική συμπεριφορά, ικανή να οδηγήσει στη μεταστροφή. Όπως και στο Μαρκελλίνο Champagnat, η Εκκλησία μάς εμπιστεύεται σήμερα τον ευαγγελισμό των νέων, ιδιαίτερα των λιγότερο ευνοημένων.

5 Πιστεύουμε ότι το να ζήσει κανείς σήμερα τη Μαριανή ζωή είναι εφικτό και δίνει νόημα στην ύπαρξή μας.

Οφείλουμε να ακούμε τα καλέσματα του Αγίου Πνεύματος, για να είμαστε αποτελεσματικοί, δημιουργικοί και προπομποί της «Καλής Είδησης», και, παρά τη διαφορετικότητα στις επιλογές μας, να παρασύρουμε κι άλλους στη Μαριανή κλήση και αποστολή.

6 Αδελφοί και Λαϊκοί πιστεύουμε ότι είμαστε κληρονόμοι του θείου χαρίσματος που δόθηκε από το Θεό στην Εκκλησία και στο πρόσωπο του Αγίου Μαρκελλίνου. Μοιραζόμαστε την πνευματικότητά του. Έχουμε κοινά οράματα και σχέδια για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις ανάγκες των παιδιών και των νέων. Επιθυμούμε να βαδίζουμε μαζί, μοιραζόμενοι την πίστη, την πνευματικότητα, τη ζωή, την αποστολή. Αδελφοί και Λαϊκοί αλληλοσυμπληρωνόμαστε, αλληλοβοηθούμαστε και αλληλοεμπλουτιζόμαστε, βοηθώντας ο ένας τον άλλο.

Η συνυπευθυνότητα είναι ο δρόμος που μας οδηγεί αλληλέγγυους στην κοινή μας αποστολή.

7 Αδελφοί και Λαϊκοί πιστεύουμε στην ανάγκη της εξειδικευμένης και κοινής επιμόρφωσης, η οποία θα μας επιτρέψει να εμβαδύνουμε στη Μαριανή μας ταυτότητα, στη Μαριανή μας πνευματικότητα και στη Μαριανή μας αποστολή. Με τον τρόπο αυτό θα καταστεί βιώσιμη και αποτελεσματική η κοινή μας αποστολή.

8 Πιστεύουμε ότι η βίωση του Μαριανού χαρίσματος και της Μαριανής αποστολής επιτυγχάνονται με την αδελφική αγάπη είτε μέσα σε μια κοινότητα Αδελφών, είτε μέσα σε μια κοινότητα Αδελφών και Λαϊκών, είτε μέσα σε μια Μαριανή Αδελφότητα Λαϊκών. Για το σκοπό αυτό θα πρέπει, μέσα στις οικογένειες, μέσα σε ομάδες πνευματικής αναζήτησης, μέσα σε ομάδες νέων, μέσα σε οργανώσεις κτλ., να δημιουργούνται ζωντανές και δυναμικές κοινότητες. Θα πρέπει, επίσης, όσοι συμμετέχουν στις παραπάνω ομάδες, να ζούνε κατά διαστήματα την εμπειρία της προσευχής, της σιωπής και της συμμετοχής σε έργα αλληλεγγύης.

9 Πιστεύουμε στην ιδιαίτερη σημασία που έχει η μαρτυρία της κοινοτικής διάστασης της αποστολής μας κοντά στους νέους στο πλαίσιο της ζωής της Εκκλησίας.

Η παρουσία μας ως κοινοτήτων, η μαρτυρία της αδελφικής αγάπης και η βίωση των ευαγγελικών αξιών οφείλουν να γίνουν ορατές σε όσους μας συναναστρέφονται: στα παιδιά, στους νέους,

στις οικογένειες, κτλ. Πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα ευαίσθητοι σε κάθε μορφή φτώχειας.

10 Πιστεύουμε ότι, για να είμαστε περισσότερο δημιουργικοί και αποτελεσματικοί στην άσκηση της αποστολής μας, οφείλουμε να ακολουθούμε πιστά το παράδειγμα του Μαρκελλίνου Champagnat, να βασιζόμαστε σε συγκεκριμένες επιλογές και πράξεις. Η εμπιστοσύνη που δείχνουμε στους νέους κάνει πιο αποτελεσματική την αποστολή μας. Αναζητούμε μονοπάτια που ανταποκρίνονται στους τρόπους ζωής και συμπεριφοράς των σημερινών νέων.

11 Πιστεύουμε ότι θα πρέπει να αποδεχόμαστε τους νέους όπως είναι, να είμαστε κοντά τους σεβόμενοι την προσωπικότητά τους. Να τους αφιερώνουμε το χρόνο μας για να τους ακούμε και να δίνουμε ιδιαίτερη προσοχή στον καθένα, βοηθώντας τον να ανακαλύψει τις ικανότητες και τις δυνατότητές του.

12 Πιστεύουμε ότι τα έργα στα οποία δραστηριοποιούμαστε αποτελούν χώρους όπου το μήνυμα του Χριστού βιώνεται και μεταδίδεται. Παράλληλα μας επιτρέπουν να συμμετέχουμε στη δημιουργία ενός κόσμου πιο βιώσιμου, πιο ανθρώπινου.

Γ. Προτάσεις

1 Προτείνουμε την εμβάθυνση της εμπειρίας μας με το Θεό με στόχο την αναζωογόνηση του πάθους μας για το Χριστό και τη βασιλεία Του, όπως ο Μαρκελλίνος και κατά το παράδειγμα της Παναγίας. Αυτό θα μας επιτρέψει να ζήσουμε την κλήση μας με ανανεωμένο και αποτελεσματικό τρόπο κατά την άσκηση της αποστολής μας.

2 Προτείνουμε, σε επίπεδο Επαρχίας και σύμφωνα με ό,τι γίνεται σε όλο το Τάγμα μας, οι Λαϊκοί να ακολουθούν τη δική τους πορεία η οποία να στοχεύει στην αυτονομία τους, στην εδραίωση των δικών τους δομών, στην εμβάθυνση της ταυτότητάς τους και στην καλλιέργειά τους.

3 Προτείνουμε στους Αδελφούς και στις μοναχικές κοινότητες μας να αποδέχονται με χαρά τη Μαριανή κλήση των Λαϊκών, που αρχίζει να εμφανίζεται στο Τάγμα μας. Η παρουσία τους αποτελεί κίνητρο για προσευχή και πηγή θάρρους. Παράλληλα, δίνει την ευκαιρία στους Αδελφούς να αναζωογονήσουν την κοινοβιακή τους ζωή για να μαρτυρεί το βαδύτερο νόημα της επιλογής τους.

4 Προτείνουμε στους Αδελφούς και στους Λαϊκούς να αναζητούν νέους τρόπους έκφρασης της Μαριανής τους ταυτότητας, είτε ατομικής, είτε κοινοτικής. Να αναζητούν νέους χώρους αποστολικής δράσης, να συμμετέχουν πιο ενεργά στα ήδη υπάρχοντα Μαριανά έργα, να οργανώνουν συναντήσεις προσευχής και προβληματισμού με θέμα το δείο κάλεσμα. Οι συναντήσεις αυτές να πραγματοποιούνται μέσα στα σχολεία και στις ενορίες και να καλούνται γονείς και όσοι άλλοι το επιθυμούν.

5 Προτείνουμε την ίδρυση νέων Μαριανών Αδελφοτήτων και άλλων συναφών ομάδων, για να βιώνουν το Μαριανό χάρισμα. Προτείνουμε, επίσης, πιο στενή συνεργασία μεταξύ των ήδη υπάρχουσών Αδελφοτήτων.

6 Προτείνουμε τη δημιουργία ομάδων προσευχής και προβληματισμού μέσα στις εκπαιδευτικές κοινότητες, με σκοπό την εμβάθυνση του νοήματος της αποστολής τους και την αναζωογόνηση του Μαριανού χαρίσματος.

7 Προτείνουμε, Αδελφοί και Λαϊκοί, να αναλαμβάνουν κοινές πρωτοβουλίες στον τομέα της επιμόρφωσης, με στόχο την απόκτηση γνώσεων, την καλλιέργεια των κλήσεων μέσα στην Εκκλησία και τη βίωση σε βάθος της Μαριανής αποστολής.

8 Προτείνουμε, στο πλαίσιο της Επαρχίας μας, ειδική επιμόρφωση στους τομείς της πνευματικότητας και του Μαριανού χαρίσματος για στελέχη και μέλη Αδελφοτήτων, με σκοπό να αναλάβουν χρέη εμπνευστική και την προώθηση του Μαριανού πνεύματος.

9 Προτείνουμε στις κοινότητες των Αδελφών να μελετήσουν σε βάθος την πραγματική έννοια της αποστολής τους, με διάθεση να στηρίξουν και να προωθήσουν μικτές ομάδες, Αδελφών και Λαϊκών, προσαρμοσμένες στις ανάγκες των νέων σήμερα.

10 Προτείνουμε στους Αδελφούς, στις εκπαιδευτικές κοινότητες, στις Μαριανές αδελφότητες και στις διάφορες ομάδες να μελετήσουν τις δυνατότητες δημιουργίας μεικτών κοινοτήτων ή την ίδρυση νέων αδελφοτήτων. Ιδιαίτερη πρόσκληση να γίνει σε νέους Μαριανούς, που ήδη έχουν δραστηριοποιηθεί και εκδηλώνουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

11 Προτείνουμε την ίδρυση μιας κοινότητας στα πλαίσια του «Μια καρδιά χωρίς σύνορα». Θα αποτελείται από 5 ή 6 νέους προερχόμενους από όλες τις ηπείρους, που θα ακολουθήσουν ειδική επιμόρφωση και θα ζήσουν την πολυπολιτισμική πραγματικότητα στο πλαίσιο της Μαριανής αποστολής και κλήσης. Η ομάδα των επιμορφωτών θα αποτελείται από Αδελφούς και Λαϊκούς.

12 Προτείνουμε να γίνουν προσπάθειες για να συναντούμε τους νέους εκεί όπου βρίσκονται. Η προσπάθεια αυτή προϋποθέτει να αφοσιωθούμε προσωπικά και να αποδεχτούμε να μοιραστούμε την καθημερινότητα αυτών των νέων, επηρεάζοντάς τους με το παράδειγμά μας και την καλλιέργεια διαπροσωπικών σχέσεων.

13 Προτείνουμε να κληθούν οι νέοι να αποδεχθούν συνειδητά τη βοήθειά μας και τη συμβολή μας στην προσπάθειά τους να δημιουργήσουν μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα. Να εντείνουμε την προσωπική μας επικοινωνία μαζί τους, το διάλογο και τη σωστή χρήση των μέσων επικοινωνίας ως μέσων συνάντησης με τους νέους. Οι διευρυμένες κοινότητές μας να αποτελούν ανοιχτούς χώρους υποδοχής και αδελφосύνης.

14 Προτείνουμε να δημιουργηθούν χώροι συνάντησης, προσευχής, σιωπής, κατάλληλοι για λατρεία και συμμετοχή στα Άγια Μυστήρια, ώστε να βοηθηθούν οι νέοι να ανακαλύψουν ότι είναι ενεργά μέλη της Εκκλησίας του Χριστού.

15 Προτείνουμε να ενταθούν οι προσπάθειες, ώστε όλα τα μέλη των εκπαιδευτικών μας κοινοτήτων να αισθάνονται συνυπεύθυνα στην εφαρμογή και υλοποίηση της Μαριανής εκπαίδευσης και παιδαγωγικής αποστολής που αποτελούν την ιδιαιτερότητα των Εκπαιδευτηρίων μας. Είναι απαραίτητο, το εκπαιδευτικό σχέδιο να είναι καταγεγραμμένο, να το γνωρίζουν όλα τα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας και να γίνεται αξιολόγησή του σε τακτά διαστήματα, με τη συμμετοχή εκπροσώπων της εκπαιδευτικής κοινότητας. Για την αξιολόγηση αυτή υπεύθυνοι είναι ο Γενικός Διευθυντής και το Συμβούλιό του.

16 Προτείνουμε να δημιουργηθούν, σε επίπεδο Επαρχίας, εγγυημένες δομές διαχείρισης και εμπψύχωσης, ώστε να εξασφαλιστεί η διάρκειά τους και να είναι αποδεκτές και υλοποιήσιμες από όλες τις μορφές της μαριανής αποστολής, όπως από τα

σχολεία και τα έργα αλληλεγγύης. Σ' αυτές τις δομές θα πρέπει να ληφθεί υπόψη και η παρουσία των Μαριανών στην Ελλάδα και την Ουγγαρία.

17 Προτείνουμε, οι προσπάθειες εμπψύχωσης και διαχείρισης να στοχεύουν στην καλλιέργεια της πίστης, σύμφωνα με το Ευαγγέλιο και το χάρισμα του Μαρκελλίνου.

18 Προτείνουμε να λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα για τους μειονεκτούντες νέους, όπως μας το επιτάσσει το χάρισμα του Μαρκελλίνου *Chamrapnat*. Ως Χριστιανοί και Μαριανοί οφείλουμε να αντιδρούμε δυναμικά στις κοινωνικές αδικίες και να αναλαμβάνουμε συγκεκριμένες δράσεις.

19 Προτείνουμε να εκδηλώνουμε την ευαισθησία και την αλληλεγγύη μας και σε όσους μάς περιβάλλουν και να ενδιαφερόμαστε για ό,τι συμβαίνει γύρω μας: γεγονότα, μετανάστευση, φυσικές καταστροφές, προπάντων όταν δύματα είναι μικρά παιδιά.

20 Προτείνουμε στους Αδελφούς και στους Λαϊκούς να λαμβάνουν υπόψη τους τα καλέσματα της Εκκλησίας και του Τάγματος που αφορούν στην «Αποστολή για τα Έθνη». Έχουμε χρέος να είμαστε αλληλέγγυοι στις ανάγκες των πιο φτωχών Χωρών.

Μήνυμα της Επαρχιακής Σύναξης

Hermitage, Αύγουστος 2006

Αγαπητοί frères και λαϊκοί,

από το Hermitage σας απευθύνουμε αυτό το μήνυμα, στο τέλος της δεύτερης Επαρχιακής Σύναξης που πραγματοποιήθηκε από τις 3 έως τις 8 Αυγούστου 2006. Στη Σύναξη έλαβαν μέρος 51 frères εκπρόσωποι και 6 λαϊκοί που συμμετείχαν πλήρως στις εργασίες κατά τις τέσσερις πρώτες μέρες της συνέλευσης. Περιμένοντας να γνωρίσετε αυτούς τους λαϊκούς, όσους σας είναι άγνωστοι, παραθέτουμε τα ονόματά τους: από τη Γαλλία η Annie Girka και ο Jean-Marie Weibel, από την Καταλονία ο Xavier Garcia, ο Joan Onati και ο Raül Avellaneda, από την Ελλάδα η Άγγελα Σεστρίνη. Από την πρώτη μέρα, αισθανθήκαμε μια μεγάλη οικειότητα. Αυτό το συναίσθημα επικράτησε σε όλη τη διάρκεια των εργασιών. Θεωρούμε απαραίτητο να υπογραμμίσουμε την εξαιρετική προετοιμασία αυτής της Σύναξης και την υποδειγματική υποδοχή στο Hermitage. Η δουλειά μας έγινε ακόμη πιο εύκολη χάρη στον πολύ καλό καιρό. Το μήνυμα αυτό απηχεί την πορεία και τις αποφάσεις των συναντήσεών μας εν αναμονή πληρέστερων πληροφοριών γι' αυτή τη 2η Επαρχιακή Σύναξη.

Μια πορεία που πραγματοποιήθηκε

Το κυρίαρχο συναίσθημα είναι μια πράξη ευχαριστίας προς τον Κύριο για την πορεία που πραγματοποιείται εδώ και τρία χρόνια. Η Επαρχία του Hermitage βρίσκεται σε πορεία. Η σημαντικότερη πρόκληση ήταν να προχωρήσουμε προς την ενότητα της Επαρχίας. Σε πολλούς τομείς, αυτή η ενότητα υπάρχει, αν και απομένει πολλή δουλειά που πρέπει να γίνει. Η ενότητα πραγματοποιήθηκε αρμονικά μέσα σε πνεύμα εμπιστοσύνης και κατανόησης. Κυρίως χάρη στο έργο που πραγματοποίησε ο Έπαρχος, ο Βικάριος και τα μέλη του Συμβουλίου· χάρη επίσης στη δέσμευση πολλών frères και λαϊκών σε διάφορες επιτροπές· χάρη επίσης στην καλή θέληση του καθενός από εσάς. Αρχίζουμε έτσι να αποκτούμε μία κοινή συνείδηση μέσα στη διαφορετικότητα των βιωμάτων της Επαρχίας. Πράξη ευχαριστίας αναπέμπουμε επίσης για τη ζωντάνια που παρουσιάζεται στο τομέα

της αποστολής, της ζωής στις Κοινότητες και της κοινής πορείας frères – λαϊκών. Φυσικά όλα δεν είναι τέλεια, γι' αυτό και δεν υπάρχει απόλυτη ικανοποίηση σε διάφορους τομείς: πληροφόρηση, επικοινωνία, εμπύχωση των κοινοτήτων.

Μια πορεία που ανοίγεται μπροστά μας

Η ανταλλαγή απόψεων όσον αφορά στα οράματά μας για το μέλλον της Μαριανής Οικογένειας φανέρωσε τις παρακάτω δυναμικές:

Η αποστολή: Η αποστολή μας να αναγγείλουμε την καλή είδηση μας ωθεί να είμαστε συνεχώς παρόντες «εκεί όπου μας καλεί η καρδιά του Μαρκελλίνου»_ μία αποστολή που έχει ως βασικά χαρακτηριστικά της την παρουσία μας και τη διαθεσιμότητά μας να ακούσουμε τους ανθρώπους, την εκπαίδευση, την αλληλεγγύη, την ιδιαίτερη προσοχή στην ποιμαντική των κλήσεων.

Για την επιτυχία αυτής της αποστολής, είναι απαραίτητη η διαρκής επιμόρφωση σε διάφορους τομείς σχετικούς με το άτομο (ψυχολογικό, πνευματικό ...) και με τις επαγγελματικές δραστηριότητες.

Οφείλουμε να εμβαδύνουμε την ταυτότητά μας ως frères ή λαϊκοί για να ζήσουμε καλύτερα την κλήση μας, να μοιραστούμε το κάλεσμά μας ώστε να επωφεληθούν από αυτά οι νέοι.

Η εμπύχωση: Υπογραμμίσαμε την αναγκαιότητα μιας ουσιαστικής εμπύχωσης των ατόμων, των κοινοτήτων και των έργων.

Frères και λαϊκοί μαζί: frères και λαϊκοί, οφείλουμε να είμαστε πάνω από όλα «σπορείς του Ευαγγελίου» ζώντας όλο και περισσότερο μία πραγματική αδελφική κοινότητα.

Η επικοινωνία μέσα στην Επαρχία χρήζει μιας μεγαλύτερης προσοχής. Ας χρησιμοποιήσουμε τα απαραίτητα μέσα ώστε αυτή η επικοινωνία να είναι φορέας ζωτικότητας αλλά και συγκεκριμένων πληροφοριών.

* Αυτές οι δυναμικές παράμετροι βρίσκονται μέσα στην οδηγία που ακολουθεί και την οποία ενέκρινε η Σύναξη.

Ας ωριμάσουμε όσον αφορά την ταυτότητά³ μας ως frères ή λαϊκοί, για να ζήσουμε τη Μαριανή Αποστολή⁴.

Για το λόγο αυτό θα πρέπει να ευνοηθούν:

➔ η εμπύχωση των frères και των Κοινοτήτων ➔ η επιμόρφωση ➔ η εμβάθυνση της κοινής πορείας frères – λαϊκών

Αυτή η σύντομη οδηγία περιέχει και επαναλαμβάνει τα σημαντικότερα σημεία των ανταλλαγών και συζητήσεων της συνέλευσης. Είναι δυναμική και επικεντρώνεται πάνω στην ανάπτυξη του κάθε ατόμου. Έχει ως βασικό στόχο να βοηθήσει το επαρχιακό συμβούλιο στη μελλοντική εργασία του. Θα αποτελέσει την αρχή για την απαραίτητη ανάπτυξη αντικειμενικών στόχων και μέσων για την πραγματοποίησή τους.

Frères και λαϊκοί, στην αρχή της δεύτερης τριετίας της Επαρχίας, ας ανακαλύψουμε εκ νέου τον ενθουσιασμό των πρώτων συντρόφων του Μαρκελλίνου, ας επιμείνουμε στη δέσμευσή μας για μία ζωτικότητα και νέα πνοή στην αποστολή μας.

Όπως εκείνοι, εμπιστευόμαστε στην Παναγία το μέλλον της Επαρχίας μας.

3 Βάπτισμα, χάρισμα και μοναχική αφιέρωση

4 Παρουσία δίπλα στους νέους, επανευαγγελισμός, αλληλεγγύη, μαρτυρία, ποιμαντική των κλήσεων

Βιώματα και εμπειρίες από την κα Μουζάκη Αικατερίνη

Πριν από ένα χρόνο, στις 2 Ιανουαρίου 2007, μια ομάδα καθηγητών, δασκάλων και Αδελφών των δύο Σχολείων μας ταξίδεψαν στο Hermitage, έδρα της Επαρχίας των Μαριανών Αδελφών. Το ταξίδι αυτό ήταν στα πλαίσια της προετοιμασίας του Μαριανού Συνεδρίου στο Mendes της Βραζιλίας, που πραγματοποιήθηκε τον περασμένο Σεπτέμβρη.

Ο σκοπός της συνάντησης αυτής ήταν η κοινή συμμετοχή Μαριανών Αδελφών και Λαϊκών από την Ελλάδα, την Ουγγαρία, την Αλγερία, την Καταλονία και τη Γαλλία, σε συζητήσεις και σε ανταλλαγή απόψεων και προτάσεων και, τέλος, η επιλογή των αντιπροσώπων για τις επόμενες συναντήσεις.

Στο γενέθλιο τόπο του Μαρκελλίνου, κάτω από το βλέμμα του, με την προστασία της Αγίας Μητέρας, σε ένα υψηλό επίπεδο συνεργαστήκαμε για τρεις ημέρες και μοιραστήκαμε τις εμπειρίες και τους προβληματισμούς μας με εκατό περίπου ανθρώπους.

Όμως το ταξίδι αυτό μπορεί να το ονομάσει κανείς «**ταξίδι πνευματικής αναζήτησης**», γιατί εμείς οι Έλληνες Λαϊκοί, καθηγητές και δάσκαλοι, δεν είχαμε ίσως πλήρη επίγνωση της πνευματικότητας του ταξιδιού μας. Πολλοί από εμάς πιστεύουν ότι δεν έχουν την κλήση, το «χάρισμα» των Μαριανών Αδελφών, αλλά ασκούν απλά ένα επάγγελμα περιορισμένο στο σχολικό χώρο.

Η συναναστροφή μας όμως εκεί με Αδελφούς και Λαϊκούς από τις άλλες χώρες της Επαρχίας, οι συζητήσεις μας μαζί τους, η αμεσότητά τους, η απλότητά τους, μας έκαναν να νιώσουμε πόσα

κοινά έχουμε μεταξύ μας.

Διαπιστώσαμε ότι όλοι έχουμε τη διάθεση να μεταφέρουμε στους νέους, πλησιάζοντάς τους και ακούγοντάς τους, τις πραγματικές αξίες της ζωής. Η προσέγγιση αυτή των νέων επεκτείνεται πέρα από τους σχολικούς χώρους και φτάνει παντού όπου υπάρχει οικονομική ή πνευματική ανάγκη. Ο κόσμος μας και ιδιαίτερα οι νέοι αλλάζουν. Οι ευαγγελικές αξίες παραμένουν αλώβητες από τις αλλαγές αυτές και αναγκαίες όσο ποτέ. Το μαριανό πνεύμα φωτίζει πάντα με την ίδια ένταση. Οι Αδελφοί και οι Λαϊκοί νιώσαμε συνυπεύθυνοι για την προσέγγιση των νέων και τη διαπαιδαγώγησή τους.

Κοινή πεποίθηση όλων μας, Αδελφών και Λαϊκών, ήταν ότι με οδηγό μας τη διδασκαλία του Ναζωραίου, την εμπιστοσύνη μας στη βοήθεια της Παναγίας και το όραμα του Αγίου Μαρκελλίνου να μας καθοδηγεί, θα γίνουμε πιο δημιουργικοί και αποτελεσματικοί στο έργο μας. Κοινή διαπίστωση όλων των Λαϊκών ήταν ότι έχουμε συνειδητά πια επιλέξει μια κοινή πορεία με τους Μαριανούς Αδελφούς και συμμετέχουμε σε κοινούς αγώνες για τον ίδιο σκοπό. Κι αυτοί με τη σειρά τους μας αποδέχονται ανάμεσά τους με όλες της ιδιαιτερότητές μας.

Οι προτάσεις μας για νέους τρόπους έκφρασης της μαριανής ταυτότητας, προσαρμοσμένης στη σημερινή πραγματικότητα, γίνονται αντικείμενο σκέψης και προβληματισμού από τους Μαριανούς Αδελφούς της Επαρχίας.

Απόηχοι μιας επαρχιακής Συνέλευσης για την Αποστολή

Από τον Αδελφό Ραυ Fornells

1) Η Κοινωνική διάσταση της αποστολής είναι ένα ουσιαστικό κομμάτι του μαριανού χαρίσματος, τόσο για τους frères όσο και για τους λαϊκούς

Πρέπει να είμαστε δημιουργικοί και να διακρίνουμε σωστά, ώστε να βρούμε τις δομές που θα μπορούν να κάνουν αυτή τη διάσταση ζωντανή και πλούσια σε περιεχόμενο. Πιστεύω ότι η Κίνηση Champagnat είναι ένα προνομιακό πλαίσιο για τους λαϊκούς που επιθυμούν να συνεχίσουν τη δέσμευσή τους, όμως ίσως δεν είναι το αρχικό βήμα. Οι μικτές κοινότητες frères και λαϊκών μπορούν επίσης να κάνουν αυτό το διάβημα με όλες τις πιθανές «μορφές»: μειωμένη διάρκεια, μεγάλη διάρκεια κάτω από την ίδια στέγη, με άλλου είδους δομές ... Πρέπει να συνεχίσουμε ώστε να βρούμε δομές που θα αναζωογονήσουν την κοινωνική ζωή των frères, τη σημασία της μέσα στον περιβάλλοντα χώρο.

2) Οφείλουμε να επεκτείνουμε την έννοια της Μαριανής Εκπαιδευτικής Κοινότητας

Να μη την συνδέσουμε μόνο με μια προσωρινή δράση (ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα: ένα έτος, μία τριετία ...) ή με κάποιους πρωταγωνιστές πολύ ειδικούς και περιορισμένους μέσα από τις παραδοσιακές σχολικές δομές: frères, καθηγητές, διοικητικό και βοηθητικό προσωπικό, μαθητές, γονείς ... Πρέπει να πάμε στην έννοια μιας εκπαίδευσης περισσότερο διευρυμένης στο χρόνο και το χώρο: μέσα στο σχολείο και έξω από το σχολείο, η κοινωνική διάδραση μέσα στο περιβάλλον, η πολιτική επίπτωση, η εκκλησιαστική ένταξη ...

Πρέπει να δημιουργήσουμε νέες παιδαγωγικές δομές σε τοπικό επίπεδο, όπου θα παρεμβαίνουν επίσης οι παλαιοί μαθητές, οι αδελφότητες (fraternités), οι γονείς μαθητών... όλοι όσοι έχουν συνειδητοποιήσει την μαριανή τους κλήση και είναι δεσμευμένοι στη Μοναδική Μαριανή Αποστολή με την παρουσία τους.

Οι παιδαγωγικές διαδικασίες που ευαγγελίζουν (ολοκληρωμένες) δεν θα πρέπει να επηρεάζονται από τις προσωρινές αλλαγές κάποιων πρωταγωνιστών, είτε frères, είτε λαϊκών, ούτε εξαιτίας κάποιων ενδεχόμενων μεταπτώσεων. Αυτές οι διαδικασίες πρέπει να βιωθούν μέσα σε όσο το δυνατό περισσότερο κοινωνικό πνεύμα και να ριζώσουν μέσα σ' έναν ΠΥΡΗΝΑ ΜΑΡΙΑΝΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ που

θα επιβιώσει στο χρόνο. Αυτός ο «πυρήνας της μαριανής οικογένειας» πρέπει να είναι ορατός περισσότερο λόγω του προφητικού χαρακτήρα του παρά λόγω «της εξουσίας του στη διοίκηση και τη λήψη αποφάσεων».

3) Να προχωρήσουμε σε διαδικασίες κοινής και ειδικής επιμόρφωσης frères και λαϊκών

«Διαδικασία» σημαίνει να ξέρεις «να τοποθετείσαι μέσα στην πραγματικότητα» και να προχωράς με διορατικότητα χωρίς να παραλείπεις τα επιμέρους στάδια, χωρίς να τρομάζεις το προσωπικό αλλά και χωρίς να σταματάς. Χωρίς φόβο μήπως κάνεις «λάθη», να είσαι «τολμηρός», να στηρίζεις την καινοτομία, χωρίς να την επιβάλλεις. Με την ελευθερία των παιδιών μιας οικογένειας που πάντα τα υποδέχεται. Προσοχή στην επιθυμία, να δημιουργηθούν πολύ σύντομα αδελφότητες χωρίς να έχουν προηγηθεί τα απαραίτητα στάδια: να βοηθήσουμε ώστε να συνειδητοποιήσουν όλοι τη μαριανή κλήση!

4) Να είμαστε ανοικτοί στην παγκόσμια διάδοση της μαριανής ζωής: χάρισμα, πνευματικότητα, αποστολή, βίωμα της αδελφοσύνης

Αυτό απαιτεί να είμαστε προσεκτικοί σ' αυτό που βιώνεται ή γεννιέται και σε άλλους χώρους: ταπεινοφροσύνη, προσφορά και αποδοχή της βοήθειας, ομαδική εργασία, χαρά και πόνος που μοιράζονται ... Η αποστολή «Στα Έθνη» (Ad Gentes) για frères και λαϊκούς (Danao, Ιούλιος 2007), Παγκόσμιος Μαριανός Εδελοντισμός, Αποστολή στη Γενεύη. Διεθνείς συναντήσεις, νέες δομές στην υπηρεσία του χαρίσματος και της αποστολής ...

5) Γεννηθήκαμε μέσα στην Αδελφότητα της Μαρίας. Δεν πρέπει να χάσουμε τον πλούτο του αρχικού χαρίσματος.

Κατευθυνόμαστε προς μία καλύτερη γνωριμία με τους άλλους κλάδους της Αδελφότητας της Μαρίας και προς πιθανές κοινές δράσεις.

6) Επιτακτική ανάγκη για διαβήματα της μαριανής αποστολής με διορατικότητα εκεί όπου βρισκόμαστε.

Διαβήματα που ζητούν αξιολόγηση της αποστολής μας «εκ των έσω και εκ των έσω» (Εκκλησία και μη χριστιανοί). Διαβήματα διορατικότητας που θα οδηγήσουν σε δράσης μεταστροφής και σε νέες προκλήσεις που θα αποκαλυφθούν για την αποστολή σύμφωνα με τις επιταγές του Αγίου Πνεύματος (τα σημεία των καιρών).

Μια
Καρδιά
Μια
Αποστολή